

OBIELONY (2) *part praet pass pf*

N sg m obiel(o)ny (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: obielić.

Pokryty białą substancją (2) : Tectorius – Otinkowani, obieloni. Calep 1050b.

obielony czym (1): Gypsatus – Potin kowany [!] gypsem obielony. Calep 468a.

DJ